

Nyfikenhetsvandring 12 - Den underbara trädgården (skapelsen del IV)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 12 Kära surfiga nyfikenhetsupptäcktsvandrare! Välkommen att på nytt mobilisera din nyfikenhet. I de tidigare vandringarna har vi träffat Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare. Vi har fått gnola med i lovsången till Honom som ville våra liv. Vi har häpnat över den himmelska genialiteten. Vårt skräpiga hjärnkontor har lyckats få ordning på en massa tankar. Vi har blivit tröstade av hans "tröstor". Eller hur? Men nu är det dags att vandra vidare. Den här gången skall vi göra en invandring i den underbara trädgården. Ty, säger 1 Moseboken 2:8, Herren Gud planterade en lustgård i Eden. Eden betyder "ljuvlighet". Herren Gud planterar en trädgård i landet "Ljuvlighet". Vi har så länge varit utvandrare från denna ljuvliga plats. Vi har suckat och stönat därutöver någonstans. Nu gör vi tillsammans en invandring. Om du är en lycklig ägare av en Bibel må du även vara en lycklig öppnare av 1 Moseboken kapitel 2 (annars, klicka här för en utskrivbar version). Där skall vi starta vår vandring. Bered dig på ljuvligheter.

God tur önskar

Jordens skapare

(Del IV: Den underbara trädgården)

Den underbara trädgården

Herren Gud planterade en lustgård i Eden österut, står det 1 Mos 2:8. I bibel 2000 kallas den trädgård. Det är lite svårt att få komma in där. Där finns vakter vid ingången. Där finns keruberna och det flammande svärdets lågor står det i 3:24. "Jag ska göra ett undantag för dig", säger Herren Gud och ser på dig. Och försätter: "Eftersom du känner dig lite blyg får du ta med dig Bengt Pleijel. Han är en sån trygg person."

Vilket privilegium! Vi två är de enda i mänsklighetens historia som får göra denna invandring. Herren Gud tar oss förbi vakterna och går med oss på denna vandring. Han verkar lycklig över att få ta med just dig (och mig). Vi ser hur stolt han är när han få peka på allt fint som finns i trädgården. Vi bara förundras. Vilken blomsterprakt! Vi ser liljor och akvileja, vi ser rosor och salvia, vi ser hjärtans fröjd. Och sedan massor av vitsippor och förgätmigej och taraxacum vulgare. "Uti min hage där växer blå bär", hör vi hur Herren Gud gnolar.

Vi ser och hör också forsar som forsar och bäckar som porlar. Och vi själva skvätter och plaskar och leker.

Vilken fågelsång! Lärkan slår i skyn sin drill. Ett par kråkor kraxar åt varandra och det låter faktiskt riktigt musikaliskt. En liten duktig mask letar sig fram ur jorden. Och en spindel på långa ben skriker högtidligt fram. Vi ser en liten kattunge som leker med sin svans, en charmig lejon dam, lite struntförmån och mallig vänder ryggen åt en näpen aptös. Och vi, vi bara njuter och fröjdas och förundras och andas in det friska livet i den underbara trädgården. I denna trädgård finns många träd (2:9). Vi stannar till och tittar. " En del träd, som jag gjort," säger Herren Gud, "är vackra för ögat. De är ljuvliga att se på. Andra träd är bra för mun och för magen. De är goda att äta av. Ty ni människor behöver inte bara mat och inte bara nyttiga ting. Ni behöver också vackra saker. Sådant som är ljuvligt att se på. Skönhet är helande. Ett djur beundrar inte en solnedgång och gläder sig inte över färgerna skönhet och får inte hjärtklappning när månen lyser. Men ni människor kan både beundra och glädja er och få hjärtklappning". "J det skall ni veta", säger Herren Gud, "att en människa är något mer än ett djur." En människa är en anthropos, som grekerna säger. Det är ett bra ord. Det betyder "vända ansiktet uppåt". "Ni blir mänskliga först då ni vänder ansiktet uppåt och söker mig," Herren Gud. Plötsligt stannar Herren Gud till vid ett apelsinträd. Han plockar ned ett par apelsiner och ger åt oss. Vi skalar dem, stoppar en klyfta i munnen, sörplar i oss saften, njuter... Och du, som tycker att du borde säga något, utropar förtjust: "Vilken klyftig uppfinning!!"

Fårbud och förbud

Vi ser många andra träd med många fina frukter. "Ät vad ni vill", säger Herren Gud. "Smaska i er. Njut. Ät fritt, ta för er. Jag har inte många regler för min trädgård. Det mesta är får-bud. Ni får äta och ni får ha trevligt. Jag har bara ett för-bud". Och så stannar vid ett stort träd med yviga grenar och vackra, färgglada frukter. "Detta är Kunskapens träd på gott och ont", säger Herren Gud. "Det trädets frukt får ni inte plocka. Ni undrar kanske varför. Det är inte så att jag inte vill att ni skall ha kunskap. Men jag vill själv räcka kunskapens frukt åt er. Först ger jag er kunskap om det som är gott, det som är riktigt och vackert och fint och nyttigt. Sedan vill jag ge er kunskap om det som är ont, hur allt kan gå fel och hur ni kommer in i olyckor och bedrävelser.

Detta gör jag för att ni skall lära er att välja. Jag vill att ni skall likna mig. Ni skall ha fri vilja precis som jag. Ni får välja mellan att säga ja till mig och vara lydiga mot mina bud och att säga nej till mig och strunta i vad jag säger. När ni lyder mig får ni ta emot Livets krafter. Men när ni är olydiga mot mina bud möter ni Dödens krafter". Ja, så säger Herren Gud. Ensam n leker

När vi kommer vidare i den underbara trädgården ser vi på avstånd en ensam man. Vi stannar. Herren Gud, vår käre himmelske Fader, håller upp handen för munnen och tecknar åt oss att vara tysta och inte störa. Vi iakttar mannen en lång stund. Vi ser hur han arbetar i trädgården. Han harvar och plöjer och sår och plockar bär. Han tycks ha roligt när han arbetar. Arbetet verkar som en lek. Det känns som om han känner att arbetet känns som en hobby. Det går bara inte att sluta.

Sedan ser vi hur mannen sätter sig på en stor sten. Han är ensam men ändå inte riktigt ensam. Framför honom leker en massa djur. Och han leker med dem. Han hittar på en massa för dem. Plötsligt får han för sig att han ska ge dem namn. Så kommer det ena djuret efter det andra fram till honom och han lägger högtidligt sin hand på djurens huvud. Men riktigt högtidlig lyckas han inte vara så länge. Vi hör hur han leker fram, nästan fnissar fram det ena namnet efter det andra: Du ska heta hund och du ska heta katt

och du ska heta nyckelpiga. Men även om det är många vackra djur som är omkring honom tycks han ändå känna sig ensam. Den näpna apflickan och den charmiga lejon damen tycks inte ge honom något större intellektuellt utbyte. Herren Gud förstår detta. Nu vill han göra något nytt och spännande. Men han säger till oss att vi inte får vara med. "Lägg er här", säger han, "och fö

sova". Och vi försöker sova. Men det är bara det ena ögat som sover. Med det andra kikar vi på vad som nu skall hända.

Operation impossible

Herren Gud går fram till mannen. Låter honom lägga sig på marken. Efter ett tag ser han ut att ha somnat. Och så händer allt så snabbt och plötsligt att vi har svårt att hänga med. Det verkar som om Herren Gud opererar mannen, han öppnar hans sida, plockar fram ett ben, gör något med benet och efter ett tag ser vi hur Herren Gud danar en människa av benet. Långsamt låter Herren Gud mannen vakna upp. Vi ser hur han sätter sig upp, han gnuggar sig i ögonen, han tittar upp, stirrar, ger upp ett rop av häpenhet och förtjusning. Framför mannen står en kvinna. Den underbaraste, näpnaste, ljuvligaste, vackraste, stiligaste charmigaste ...

Mannen hittar inte ord för vad han vill uttrycka. Han är hellyrisk.

Ur hans mun kommer världshistoriens första dikt: Ja, denna är nu ben och av mina ben

Och kött av mitt kött.

Hon skall heta maninna

Ty av man är hon tagen. Vi står där på avstånd och också vi häpnar och förundras. Vilken fantastisk händelse! Och vilken fantastisk dikt! Ben rimmar på ben och kött rimmar på kött. Och maninna på man.

Men du, som är med mig i den underbara trädgården, har tydligen inte samma känsla för poesi. Du rynkar på näsan åt ordet maninna. Det känns, säger du, som om hon var bunden och fångad av mannen. Men jag som studerat "englarnas" språk översätter ordet maninna till deras språk och då blir det queen, kvinna. Manninan är inte slavinnan utan drottningen. Kvinnan med stort K!! Efter denna kloka lösning på detta problem går vi vidare. Vi kommer fram till Herren Gud, vår käre himmelske Fader. Han ler, ser belåten ut. Vad tycker ni? frågar han.

Och Herren Gud fortsätter: "Ni undrar kanske över varför jag gjorde så här med mannen. Varför skapade jag inte kvinnan direkt utan denna smärtsamma operation? Jag ville ju ge honom något väldigt fint och då dög det inte med den sötaste apan eller den häftigaste tigrinnan.

Men varför just så här? Jag ville att detta fina skulle komma från mannen själv. Men jag skapade inte kvinnan av mannens huvud ty hon skulle inte råda över honom. Jag skapade inte kvinnan av mannens fot ty han skulle inte trampa på henne.

Jag skapade kvinnan från mannens sida för att de två skulle stå sida vid sida. Jag skapade henne av ett ben under hans arm för att han skall beskydda henne. Jag skapade henne av ett ben nära hans hjärta för att han skall älska henne."

Livet på landet

Och så står vi där på avstånd och ser på de två som är där i den underbara trädgården. De tycks ha det fint ihop. De ger varand namn. De har inte alltför mycket kläder på sig. "Hennes och Mauritz" tycks ännu inte fått dem till kunder. Adam kallar hon honom. Eva säger han till henne. Vi ser hur de leker, de dansar, tycks ha roligt tillsammans. Hon plockar blommor åt honom. Och han klättrar upp i ett lingonträd och bjuder henne på hel näve röda bär. De leker "kurragömma" och "datten" och "mamma, pappa barn". Lite svårare har de med leken "sista paret ut".

Efter en stund ser vi hur de börjar plöja och harva och så. Gud har ju sagt till dem att bruka och bevara den underbara trädgården.

Och när vi står där och ser dem då suckar det inom oss och vi säger: Det var nog bättre förr.

Ju förr dess bättre.

Allra bäst var det före syndafallet. Plötsligt hör vi hur det prasslar till i buskarna. Något ringlar fram och börjar prata. Men det är en annan historia och den väntar vi med till nästa vandring. Dröj kvar i den underbara trädgården ett tag till. Andas ut och andas in. Njut ...